

UN INSTRUMENT UTIL ÎN SPRIJINUL FEMEILOR ÎNSĂRCINATE ȘI AL COPILULUI: ADOPTIA ÎNCEPUTĂ ÎN PERIOADA SARCINII

A USEFUL TOOL TO SUPPORT PREGNANT WOMEN AND THEIR CHILD: ADOPTION DURING PREGNANCY

Nadejda USATII, ORCID: 0000-0003-2346-9226
Universitatea de Stat din Moldova

CZU: 364-782.44

e-mail: usatii.nadejda@gmail.com

Uneori, dorința femeii este de a avea copii, dar uneori copiii nu urmează planul. Sarcinile neașteptate se întâmplă multor femei, chiar și în rândul adolescentelor.

Pentru o femeie care ia în considerare opțiunile pe care le are în ceea ce privește sarcina – creșterea copilului, încredințarea spre adopție, avortul – în unele state există o îmbunătățire la una dintre ele. Astfel, țări precum SUA, Marea Britanie sau Australia permit deschiderea procesului de adopție din timpul sarcinii, nu doar după nașterea copilului.

Majoritatea femeilor însărcinate care trec prin criza de sarcină se simt lipsite de sprijin, tristețe, confuzie, frică, disperare, abandon – și în pofida acestor circumstanțe își doresc cu tot dinadinsul să aleagă ce este mai bine pe termen lung – viața copilului, dar, totodată sunt conștiente că nu se pot ocupa corespunzător de creșterea lui. Prin intermediul adopției din timpul sarcinii, acești copii să poată beneficia de un mediu familial iubitor și de un atașament securizant necesar, iar femeia însărcinată are un sentiment de bucurie că, deși nu a fost o decizie ușoară, e cea mai bună alegere pentru ea și pentru copilul ei.

„Aceasta este o poveste despre călătoria mea în timpul sarcinii de la frică și confuzie la un loc de încredere, pace și convingere. Este lupta mea personală cu intuiția, așteptările și circumstanțele provocatoare.”, a relatat Britta Nelson, despre adopție [1].

Puține femei au puterea de a lua această decizie. În SUA, doar șapte femei în criză de sarcină din 1.000 aleg adopția în locul avortului [2].

Adopția este o modalitate de a oferi copilului noi părinți legali. Adopția transferă drepturile și responsabilitățile legale parentale de la părinții naturali ai copilului către părinții adoptivi [3]. Există multe familii/indivizi care nu pot avea copii proprii, fie că este vorba de probleme ereditare sau de infertilitate. Astfel, este firesc ca adopția să devină din ce în ce mai comună.

Țări ca Australia sau SUA au o lege numită „adopției deschise”, care permite începerea demersului de încredințare spre adopție încă din timpul sarcinii. S-a dovedit o soluție foarte bună pentru toate părțile implicate.

Mai jos sunt extrase din broșura de informare *Considering adoption for your child* realizată de către Departamentul pentru Protecția Copilului din statul australian Western

Australia pentru mamele însărcinate care iau în considerare încredințarea copilului spre adopție. La rândul său, această broșură este o adaptare după materialul „Pregnant and thinking about adoption?”, realizat de către British Association for Adoption and Fostering în anul 2009.

Cel mai adesea, părinții care-și dau copilul spre adopție sunt convingeți că este cea mai bună soluție pentru acesta.

Lucrătorii sociali de la serviciul specializat le vor explica părinților/mamei ce înseamnă adopția, fără a pune nicio presiune asupra ei până când aceasta ia o decizie sau alta.

Mama va putea să-și crească singură copilul, dar și cu participarea tatălui, sau cu participarea familiei extinse (bunicii copilului etc.).

Există posibilitatea de a da copilul într-un cămin specializat până când mama se pune pe picioare sau familia se reunește. Ei pot lua copilul înapoi când fac dovada asigurării unui cămin stabil.

Legea australiană din 1994 a adopției îi oferă mamei o perioadă lungă de gândire.

Este ilegală realizarea de înțelegeri particulare pentru a da copilul în grija altcuiva, dacă aceasta ar putea duce la adopție. Se pedepsește cu amendă de până la 25.000 de dolari și doi ani de închisoare.

Confidențialitate. Mama decide gradul de confidențialitate al situației sale, ea decide cui îi spune despre copil și cui nu. Ea alege dacă le spune părinților și altor rude. Totuși, mamele sunt sfătuite să le dezvăluie părinților și rudelor adevărul despre copil, deoarece e mai bine pentru copil, care va vrea mai târziu să-și cunoască familia naturală.

Plasament temporar. Copilul poate fi dat unui asistent maternal până când mama se hotărăște cu privire la adopție. Mamele sunt îndemnate să-și viziteze copilul cât timp este în această situație, deoarece e mai bine pentru amândoi. Cu toate acestea, multe mame nu vor să facă acest lucru. Asistenții sociali care se ocupă de adopție vor discuta cu mama despre motivele pentru care nu vrea să vadă copilul, dar nu vor pune presiune pe ea să o facă.

Drepturile celuilalt părinte. Ambii părinți au aceleași drepturi și responsabilități legale în legătură cu copilul nou-născut. Ambii trebuie să-și ca consimțământul pentru adopție. Sunt însă cazuri când aceasta nu este posibil și se poate elibera o dispensă în acest scop de către un tribunal de familie.

Cât timp ai să te gândești la adopție. După semnarea consimțământului de adopție, urmează o perioadă de 28 de zile numită „perioada de revocare”. Aceasta începe din momentul în care Directorul Direcției de Protecția Copilului a luat cunoștință că ambii părinți au semnat acordul. În această perioadă, mama încă se mai poate răzgândi.

Cum se alege părinții adoptivi. Asistentul social o întreabă mama ce calități și ce stil de viață caută pentru părinții copilului ei. Dorințele mamei sunt suprapuse pe cererile de adopție ale cuplurilor atent selecționate de serviciul de adopții.

Cei care vor să adopte un copil trebuie să aibă cazierul curat, o evaluare medicală, precum și una detaliată făcută de Direcția pentru Protecția Copilului.

Un raport scris despre fiecare dintre cuplurile de părinți interesate de adopție este trimisă unei comisii de experți spre evaluare (Comisia pentru Cereri de Adopție).

Mama va primi 3-4 profiluri de familii care vor să adopte și care au primit aprobarea acestei comisii. Dosarele trimise mamei vor conține informații despre calitățile familiei, stilul de viață, religia, istoricul lor medical și altele asemenea.

Adopția anonimă nu e cea mai bună soluție. În trecut, se credea că aceasta ar fi cea mai bună soluție pentru copil, dar cu timpul s-a realizat că aceasta dăunează mult tuturor celor implicați. În ultimul timp, atitudinea societății față de sarcina în afara căsătoriei s-a relaxat. Iar studiile au arătat că mamele care și-au dat copiii spre adopție sub protecția anonimatului au suferit toată viața, pentru că nu au mai știut ce se întâmplase cu ei. De asemenea, și mulți copii vor să-și cunoască familia naturală. Povara secretului care trebuie păstrat duce uneori și la un sentiment de rușine al copilului care află că a fost adoptat.

Adopția deschisă: părinții naturali își pot vedea copilul ulterior. Din 1995 încoace, în Australia, aproape toate părțile implicate în adopție își cunosc identitatea. Părinții adoptivi trebuie să-i explice copilului situația pe înțelesul lui.

Cum iau legătura unii cu alții. Se întocmește un Plan de Adopție, act cu efecte juridice, în care se menționează cât de des se va comunica și ce tip de informație se va comunica (scrisori, fotografii, filmări), în ce fel și cu cine. Acesta mai stabilește dacă și cât de des părțile implicate vor lua legătura, cum vor fi programate întâlnirile și unde. Planul poate fi redefinit prin acordul părților, dar trebuie înregistrat la Tribunalul de Familie. Orice abatere aduce penalități grave părților.

Perioada de evaluare înainte de confirmarea statutului de părinți adoptivi. După ce copilul a fost luat în grijă de familia adoptivă, timp de șase luni, Direcția pentru Protecția Copilului le va face vizite pentru a evalua felul în care copilul s-a integrat. Asistenții sociali le dau sfaturi părinților și elaborează o evaluare pe care o prezintă Tribunalului pentru Familie. Dacă este pozitivă, abia atunci părinții primesc Ordinul de Adopție, document care îi consacră definitiv ca părinți ai copilului.

Numele copilului. Copilul va primi numele de familie al părinților adoptivi. Aceștia nu pot, însă, să schimbe numele mic al copilului, fără permisiunea unui tribunal de familie [4].

Adopția poate fi un lucru minunat, dar ai nevoie de un sistem de suport adecvat. Iar familiile noastre trebuie să fie educate cu privire la modul în care pot sprijini pe cei implicați în adopție, în vederea eliminării mentalității disprețuitoare la adresa copiilor adoptați, a părinților adoptivi și, mai ales, la adresa mamelor sau părinților care își încredințează copiii spre adopție, când dificultăți majore le afectează capacitatea de a se ocupa corespunzător de creșterea acestora.

Referințe:

1. <https://adoption.com>
2. <https://stiripentruviata.ro/alegerea-mea-a-fost-adoptia-cea-mai-grea-zi-din-viata-unei-adolescente-nu-a-fost-cea-in-care-a-aflat-ca-era-insarcinata/>
3. <https://www.wa.gov.au/system/files/2021-12/Considering-Adoption-for-Your-Child.pdf>
4. *Considering adoption for your child*, realizată de către Departamentul pentru Protecția Copilului din statul australian Western Australia.